

Joi, 21 Mai, 2026

(†) Înălțarea Domnului (*Ziua Eroilor*)
†) Sfinții Mari Împărați și întocmai cu
Apostolii, Constantin și mama sa, Elena

Psalmul 56

7 Gata este inima mea, Dumnezeule, gata-mi este inima;

Psalmul 56

10 că pân'la cer s'a mărit mila Ta și pân'la nori adevărul Tău.

Faptele Apostolilor 1

1 Întâia mea carte¹, Teofile, am întocmit-o despre toate câte a început Iisus a face și a învăța

2 până în ziua când S'a înălțat la cer, după ce prin Duhul Sfânt le-a dat porunci apostolilor pe care i-a ales,

3 căroră după patima Sa li S'a și arătat pe Sine viu, cu multe semne doveditoare, timp de patruzeci de zile arătându-li-Se și vorbindu-le despre cele ale împărăției lui Dumnezeu.

4 Și'n timp ce era împreună cu ei le-a poruncit să nu se'ndepărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui² „pe care ați auzit-o

¹ = Evanghelia după Luca, a cărei continuare este Faptele Apostolilor. Despre Teofil vezi nota de la Lc 1, 3.

² Plinirea făgăduinței de a-L trimite pe Sfântul Duh (Lc 3, 16), ceea ce s'a întâmplat în ziua Cincizecimii. Luca trece aici de la vorbirea indirectă la cea

de la Mine;

5 că Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați întru Duhul Sfânt, nu mult după aceste zile”.

6 Iar ei, adunându-se, L-au întrebă, zicând: „Doamne, oare în acest timp așeza-vei Tu la loc împărăția lui Israel?”

7 Iar El le-a zis: „Nu al vostru este să știți anii sau vremile pe care Tatăl întru a Sa stăpânire le-a pus;

8 dar putere veți primi prin venirea peste voi a Sfântului Duh și-Mi veți fi Mie martori în Ierusalim și'n toată Iudeea și'n Samaria și pân'la marginea pământului”.

9 Și acestea zicând, în timp ce ei priveau, S'a înălțat și un nor L-a luat din ochii lor.

10 Și privind ei, în timp ce El mergea la cer, iată că lângă ei au stat doi bărbați în haine albe,

11 care au și zis: „Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? Acest Iisus, Care S'a înălțat de la voi la cer, așa va și veni, cum L-ați văzut voi mergând la cer”.

12 Atunci ei s'au întors la Ierusalim de la Muntele ce se cheamă al Măslinilor, care era aproape de Ierusalim, cale de o sâmbătă³.

directă, reluând firul narativ întrerupt la Lc 24, 49.

³ Cale de o sâmbătă: distanța pe care

Luca 24

36 Și pe când vorbeau ei acestea, El a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”

37 Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh.

38 Și El le-a zis: „De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră?”

39 Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți că duhul nu are carne și oase așa cum Mă vedeți pe Mine că am”.

40 Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele.

41 Și lor, celor încă necrezând de bucurie și minunându-se, El le-a zis: „Aveți aici ceva de mâncare?”

42 Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr'un fagure de miere.

43 Și, luând, a mâncat în fața lor.

44 Și le-a zis: „Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am grăit pe când încă eram împreună cu voi, că toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în profeți și în psalmi trebuie să se plinească”.

45 Atunci le-a deschis mintea ca să'nțeleagă Scripturile.

46 Și le-a zis că așa este scris și că așa trebuia să pătimească Hristos și a treia zi să învie din morți

47 și întru numele Său să se propovăduiască pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim.

48 „Voi sunteți martorii acestora.

49 Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu⁴; voi însă rămâneți în cetate până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus”.

50 Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat.

51 Și a fost că'n timp ce-i binecuvânta, S'a depărtat de ei și S'a înălțat la cer.

52 Iar ei, închinându-I-se, s'au întors în Ierusalim cu bucurie mare.

53 Și'n toată vremea erau în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Evreii aveau voie s'o parcurgă în zi de Sabat; ceva mai puțin de un kilometru.

⁴ = Pogorârea Duhului Sfânt.

Tâlcuire

Sfântul Pavel arată în următoarele cuvinte puterea înălțării Domnului: „S-a suit la înălțime, a robit robime și a dat daruri oamenilor” (*Efes. 4, 8*).

Împăcând dreptatea lui Dumnezeu, Domnul a deschis pentru noi toate vistieriile bunătății dumnezeiești. Aceasta este robimea sau prada dobândită în urma biruinței. Începătura împărțirii acestor daruri oamenilor este Pogorârea Sfântului Duh, Care S-a pogorât o singură dată, rămâne în Biserică și dă fiecăruia cele de trebuință, luând totul din aceeași robime o singură dată robită. Oricine ai fi, vino și ia: dar pregătește-ți vistierie pentru comori – inima curată, mâini cu care să iei, credința neîndoită – și te apropie cu căutare plină de nădejde și pururea rugătoare.⁵

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.